

DOSSIER DE PREMSA

Plantejament

La **triple crisi social, nacional i democràtica que viuen els Països Catalans** s'ha traduït en l'obertura de nous escenaris polítics. Aquests són alhora una oportunitat per a un projecte transformador, però també un risc en tant que poden marginar les nostres propostes polítiques, segrestar aquests nous escenaris i tornar a tancar la porta amb un nou pacte amb l'estat.

Al Principat s'ha obert un procés polític pel dret a decidir. Al País Valencià i a les Illes Balears, l'ofensiva recentralitzadora i espanyolista està atacant els mínims democràtics i nacionals de què ens havíem pogut dotar.

La mobilització social que s'ha generat en aquests tres escenaris està patint, en major o menor mesura, una supeditació a les dinàmiques institucionals dirigides per partits reformistes. Així, **el procés sobiranista al Principat s'està farcint amb tota la ideologia de l'autonomisme** i del pensament socioeconòmic dominant: no qüestionament del marc de la UE, negació de la dimensió nacional dels Països Catalans, nacionalisme economicista, atlantisme.

D'altra banda, **l'evolució política del procés comença a mostrar indicis de la possibilitat que aquest derivi en un nou pacte amb l'estat**, davant la incapacitat/manca de voluntat de les classes dirigents del Principat per a obrir un autèntic procés constituent i emancipador. Davant d'això, cal denunciar que un possible escenari de pacte amb l'estat seria el frau democràtic més gran dels darrers 30 anys.

Alhora, **la resposta política a l'ofensiva del PP al País Valencià i a les Illes s'està supeditant a l'estratègia de construcció de tripartits**. Com ja ha estat notori en diversos territoris dels Països Catalans, la limitació d'aquesta estratègia és evident i la fa incapaç de superar el marc constitucional. Alhora, la claudicació a plantejar molts combats ideològics, o fer-ho des d'un tacticisme extrem, provoca un progressiu abandonament de postulats que han de ser fonamentals per a un projecte a mig termini que sigui realment emancipador.

Paral·lelament a aquest procés, **també hi ha hagut una mobilització social que ha plantejat alternatives en clau rupturista**. Una mobilització que, si bé és difícil delimitar-la amb fronteres polítiques definides, sí que té al seu sí el dinamisme de l'estratègia d'unitat popular i l'articulació nacional de l'esquerra independentista. Aquesta mobilització ha denunciat frontalment els responsables de la crisi, la manca de democràcia real i els dubtes i renúncies que planteja l'enfocament actual del procés pel dret a decidir.

Un gruix d'**organitzacions i persones de l'esquerra dels Països Catalans hem decidit impulsar aquesta campanya** per tal de poder intervenir en aquest escenari de cara a poder avançar cap a una ruptura amb els estats espanyol i francès que alhora comporti una profunda transformació social.

Manifest

Independència per canviar-ho tot

Els Països Catalans estan en crisi: crisi territorial, crisi econòmica i crisi democràtica. I dia rere dia ens demostren que serà impossible que en sortim si no és fora dels marcs de la Unió Europea, dels estats espanyol i francès i dels poders autonòmics.

En els diversos territoris dels Països Catalans s'hi ha fet front de forma diversa, però és necessari que les combatem en tots ells si volem desfer-nos de les velles receptes i d'alguns vells gestors.

El projecte autonomista, que neix de l'encaix amb un estat fill del franquisme, s'ha demostrat impossible i indesitjable.

L'ofensiva recentralitzadora de l'Estat espanyol, idèntica a tots els Països Catalans sota la seva sobirania, i la mobilització popular són les causes del fet que, entre l'espasa i la paret, una part de l'elit política principatina hagi aparentment enterrat l'estratègia del peix al cove i hagi apostat per la celebració d'una consulta en què una part del país pugui decidir el seu futur. Ara bé, cal ser conscients que CiU és incapaç de tirar endavant l'estratègia de desobediència necessària per desenvolupar un procés d'autodeterminació i fins i tot és possible que sigui incapaç de convocar una simple consulta.

Les causes d'aquesta incapacitat són clares: la patronal que finança i dóna cobertura mediàtica a CiU, i a la qual aquest partit representa políticament, ha deixat clar que no aposta per l'autodeterminació, sinó per la negociació d'un pacte fiscal i per les infraestructures. De la mateixa manera, no hi ha cap motiu per pensar que l'alternança de govern al País Valencià i a les Illes en perjudici del Partit Popular obri un escenari qualitativament millor. Un nou pacte amb l'Estat és un frau democràtic. El camí del mig entre la recentralització i l'autodeterminació ha desaparegut. El nou futur que volem començar a construir ha de ser un full en blanc en el qual el poble pugui escriure-hi sense condicionants les bases que han de regir el nostre comú, sense les receptes del passat ni els gestors del passat.

És per tot això que creiem que cal posar al centre del debat polític els següents aspectes:

- El poble ha de ser el centre actiu del nostre procés d'emancipació. No només ha de ser consultat, sinó que n'ha de ser protagonista. I s'ha d'organitzar al marge (i en contra) dels qui privatitzen, ens acomiaden, ens desnonen, ens detenen, ens atonyinen, ens empresonen i pacten amb l'Estat l'opressió nacional, social i de gènere. Cal retornar al poble la veu que va tenir amb les consultes o l'11 de setembre i que la institucionalització del procés ha segrestat.
- És la mobilització popular i no les negociacions a nivell institucional el que ens pot conduir a la independència o forçar l'Estat i les elits catalanes a respectar el dret del poble a decidir. L'únic procés possible d'autodeterminació passa per una ruptura democràtica.
- Cal treballar des d'una visió nacional, que tingui en compte el conjunt dels Països Catalans. Cal construir propostes, lluites i institucions alternatives més enllà de les fronteres estatals i autonòmiques. El procés d'emancipació no pot néixer limitat per una legalitat sorgida del franquisme. Cal desbordar a través de la

desobediència als marcs polítics i legals actuals, denunciar-ne la manca de democràcia i substituir-los per la legitimitat de nous marcs veritablement democràtics.

- Defensem el català com a llengua nacional, comuna i de cohesió social dels Països Catalans.
- Sense sobirania econòmica no hi ha independència real. Sense dotar el poble de la capacitat efectiva de decidir plenament sobre tots els aspectes econòmics, no podem parlar de veritable autodeterminació. Sense posar l'economia sota control popular no podem parlar de veritable democràcia.
- Fem del nostre procés emancipador una eina per a trencar de forma radical amb la desposseïció continuada de les classes populars per part de les elits econòmiques i l'explotació de les dones.
- Posem des d'ara les bases d'un programa per la igualtat de gènere, el poder popular, les llibertats nacionals, la nacionalització de sectors estratègics, la garantia d'uns serveis públics universals i gratuïts, d'unes condicions dignes de treball i habitatge, i convertim-lo en el full de ruta de la independència
- Internacionalitzem la causa del nostre poble. Teixim llaços solidaris amb els pobles germans del sud d'Europa en la lluita contra les polítiques antiobreres de la UE. Fem de la solidaritat la nostra millor arma.

Construeix la independència del poble! Manifesta't a Barcelona el 19 d'octubre!
Volem independència per canviar-ho tot!

Objectius de la campanya

Crear un moviment mobilitzador i un estat d'opinió autònom de la dinàmica parlamentària que es concreti en **l'exigència d'autodeterminació pels Països Catalans** i en la denúncia de les renúncies o nous pactes que les classes dirigents o l'autonomisme puguin fer amb l'estat per a contenir i canalitzar la protesta al carrer. En aquest sentit, **creiem indispensable que la iniciativa política retorni al carrer i a la societat.**

Socialitzar un discurs polític alternatiu al discurs dominant del sobiranisme liberal. En el marc nacional dels Països Catalans, el projecte independentista d'una República que trenqui amb les imposicions del capitalisme que ens ha conduït a l'actual situació de depauperació i dependència, i **la construcció d'una independència que conquereixi tant la sobirania política com l'econòmica, ha de ser i pot ser el projecte d'una majoria social.**

Construir aliances amb tots els sectors amplis d'esquerres que puguin compartir els objectius de la nostra proposta. En aquest sentit ens enfrontem al doble repte de **posicionar el gruix de l'anticapitalisme enfront la qüestió independentista** i alhora de **posicionar el sobiranisme d'esquerres en unes coordenades de defensa clara dels Països Catalans i d'una alternativa política de plena sobirania i transformació social.**

Calendari

La campanya té un calendari nacional definit en la seva primera fase:

20 de juliol: acte a València amb la participació de representants de moviments populars d'altres nacions d'Europa.

Primera quinzena de setembre: mobilitzacions en diverses viles i ciutats dels Països Catalans.

19 d'octubre: manifestació nacional a Barcelona.

A banda d'aquests actes, s'aniran convocant accions nacionals i coordinades d'agitació, alhora que els diferents nuclis locals poden promoure tot tipus d'activitats tant de difusió com d'agitació.

Dades de contacte

Portaveu: Aitor Blanc (665 03 64 79)

Comunicació: comunicacio@percanviarhotot.cat

@percanviarhotot

